

URZĄD MIASTA LUBARTÓW
 ul. Jana Pawła II 12
 21-100 Lubartów

tel. 81 855-22-73, 25-86
 fax. 81 855-20-16
 poczta@um.lubartow.pl
 www.lubartow.pl

Mapa zgodna z GPS - współrzędne geograficzne w układzie WGS-84

Publikacja opracowana na zlecenie:
 © Copyright Wydawnictwo Kartograficzne JEL-KART
 Stanowisko 631, 59-502 Jelenia Góra, e-mail: jekart@jelkart.pl, www.jelkart.pl
 tel. +48 75 757 77 20, kom. +48 608 594 532.
 Opublikowanie kartograficzne Międzynarodowa Komisja Wzajemna Miasta
 Wszelkie prawa zastrzeżone. Reprodukacja, przetwarzanie elektroniczne, fotograficzne, mechaniczne i inne, bez zezwolenia, jest niedozwolone bez pisemnej zgody Wydawnictwa Kartograficznego JEL-KART.
 Przy opracowaniu mapy wykorzystano licencjonowane zasoby Geopeno Urzędu Geodezji i Kartografii w Warszawie (G02/111/2019/PŁ/SLB)

Tel. 81 855-22-73, 25-86 Fax. 81 855-20-16
 e-mail: poczta@um.lubartow.pl, strona internetowa: www.lubartow.pl
 Teksty i zdjęcia: archiwum UM w Lubartowie

ISBN 978-83-60866-31-3
 9 788360 086631

Wydane 1
 © 2019 www.jelkart.pl

JEL-KART
 Wydawnictwo Kartograficzne

LUBARTÓW

Król Zygmunt I Stary nadał miastu przywilej lokacyjny 29 maja 1543 r., z inicjatywy wojewody lubelskiego Piotra Firleja. Nazwa miasta wiąże się z rodami Jego właścicieli: Firlejów (Lewartów - od herb Lewart) i Sanguszków (Lubartów - od legendarnego przodka Lubarta). Współczesny Lubartów to miasto nowoczesne i dynamiczne, witające gości nową architekturą rynku, wygodnymi rozwiązaniami komunikacyjnymi oraz wyraźnie akcentującą się turystyką. Zajmuje obszar 14 km², leży w środkowej części województwa lubelskiego, nad rzeką Wieprz. Jest siedzibą powiatu i ważnym ośrodkiem miejskim o ponadlokalnym charakterze.

Ze względu na dobre położenie komunikacyjne oraz znaczny potencjał demograficzny, Lubartów stanowi centrum aktywności gospodarczej i społecznej całego regionu. Jest swobodnym ośrodkiem produkcji oraz dystrybucji materiałów dla budownictwa. W 2011 roku na terenie miasta utworzona została Specjalna Strefa Ekonomiczna Euro – Park Mielec, Podstrefa Lubartów. Zajmuje ona powierzchnię 19,77 ha doskonale uzbrojonych gruntów, obejmujących część samodzielnych działek. Pełna oferta inwestycyjna miasta dostępna jest na stronie www.biznes.lubartow.pl

Dzisiejszy Lubartów to również dbałość o tradycję i dziedzictwo kulturowe. Dzięki trosce samorządu i środkom budżetowym blask odzyskuje Zespół Pałacowo – Parkowy. Oprócz zabytków sakralnych - bazyliki św. Anny oraz kościoła oo. Kapucynów - warte obejrzenia są również okolice Lubartowa. Miasto położone jest w otoczeniu Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego. Blisko stąd do prawdziwej perły Lubelszczyzny - Muzeum Zamojskich w Kozłowie, jednego z cudów Polski wylonionych w konkursie National Geographic w 2011 roku. Lubartów to także sport na światowym poziomie. W mieście działają liczne kluby sportowe. Przedstawiciele Miejskiego Klubu Sportowego Lewart Autonomiczna Grupa Sekcji już od lat zdobywają złote i srebrne medale na europejskich i światowych mistrzostwach w Taekwon-do ITF. Funkcjonuje tutaj rozwinięta sieć placówek oświatowych. Na muzycznej mapie miasta wyróżnia

fol. Lubartów - widok na centrum miasta

się Społeczna Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Fryderyka Chopina, wielokrotnie nagradzana na krajowych przeglądach Kapela Ludowa „Lubartowiacy”, a także Orkiestra Ochotniczej Straży Pożarnej, niekwestionowany lider w zdobywaniu pierwszych miejsc na wojewódzkich przeglądach orkiestr dętych OSP. W mieście organizowane są imprezy ogólnopolskie oraz o zasięgu wojewódzkim: Ogólnopolski Turniej Tańca Towarzyskiego, RAF – Rock Alert Festiwal, Ogólnopolski Konwent Fantastyki „Mantikora”, Muzykowanie na Ludową Nutę, Konfrontacje Taneczne o Puchar Burmistrza Miasta Lubartów, Lubartowski Annowanie – Złot Anek, Święto Roweru, Biegi Lewarta, Dni Lubartowa, Amatorskie Spotkania Taneczne, Ogólnopolski Turniej Szachowy. Lubartów na stałe współpracuje z dwoma miastami partnerskimi: Hajdudorog na Węgrzech i Raseiniai na Litwie. Do realizowanej współpracy dołączyła Sławuta z Ukrainy. Inwestujemy w infrastrukturę, przedsiębiorczość, ekologię. Cenimy własne dziedzictwo kulturowe. Pamiętamy o historii. Pielegnujemy tradycję.

Ludność miasta: — 21 567 mieszkańców (stan na dzień 18.05.2019 r.)
 Powierzchnia: 14 km²
 Współrzędne:
 długość geograficzna: 22°36'E,
 szerokość: geograficzna: 51°28'N

1 Zespół Pałacowo - Parkowy

Swoją rezydencję Piotr Firlej wznosił ok. roku 1549. W roku 1705, podczas wojny północnej, budynek został częściowo spalony. Odbudowany przez księcia Pawła Karola Sanguszkę w stylu barokowym, według projektu Pawła Antoniego Fontany, zyskał m.in. portyk i trzecią kondygnację. Potem posiadłość wielokrotnie zmieniła właścicieli. W 1933 r. wybuchł pożar, który zniszczył dach i wnętrza pałacowe. Zarząd Miejski wykupił ruinę wraz z ogrodem w latach 1935-1938. Pałac został odbudowany i wyremontowany już po II wojnie światowej. Obecnie Zespół Pałacowo – Parkowy obejmuje pałac (siedzibę Starostwa Powiatowego), murywaną oranżerię, bramę pałacową, park i staw za pałacem oraz pozostałości mostu. Dzięki realizacji projektu rewitalizacji parku, powstało okazałe ogrodzenie, przeobrażeniu ulega wygląd zieleni parkowej, oczyszczono odpływy wody ze stawu, a sam zbiornik poddawany jest oczyszczaniu metodami biologicznymi.

fol. zespół pałacowy

fol. park pałacowy

2 Kościół św. Anny, od roku 2008 Bazylika Mniejsza

Tuż obok parku i pałacu Sanguszków znajduje się wyjątkowy nie tylko w skali Lubartowa obiekt – Bazylika mniejsza pw. św. Anny – budowany w latach 1733-1738, projektu Pawła Antoniego Fontany. Barokowy, murywany, dwuwieżowy kościół, został ufundowany przez Pawła Karola Sanguszkę. Fronton kościoła ozdabiają dwie wieże zwieńczone pięknymi hełmami oraz elewacja bogata w pilastry i gzymsy. W pomieszczeniach nad zakrytą znajduje się muzeum parafialne. Zawiera ono zbiory zgromadzone na przestrzeni ostatnich 300 lat. Najbardziej okazały zabytek to tkany złotą nicią ornat, ofiarowany kościołowi przez księcia Sanguszkę w dniu konsekracji świątyni.

fol. Bazylika św. Anny

3 Cmentarz parafialny

Lubartowski cmentarz parafialny założony został w 1819 r. Obecnie znajduje się przy ul. Szaniawskiego. Są tu pomniki i kwatery zbiorowe poległych w okresie powstań narodowych oraz I i II wojny światowej. Najstarsze grobowce, dzięki swoistej architekturze, są prawdziwymi dziełami sztuki. Z inicjatywy Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego, co roku w dzień Wszystkich Świętych organizowana jest kwesta na odbudowę pomników.

fol. cmentarz parafialny w Lubartowie

4 Droga nad Wieprz

Określana mianem gotyckiej katedry stworzonej przez naturę, okazała aleja topolowa prowadzi z parku miejskiego nad rzekę Wieprz.

fol. droga nad Wieprz

5 Dworek Werchrackiego

Dziewiętnastowieczny dworek przy ulicy Kościuszki nr 28 to siedziba Muzeum Ziemi Lubartowskiej oraz Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego. Budynek został ofiarowany na ten cel przez doktora Stefana Norberta Werchrackiego i oficjalnie otwarty w 1970 roku, po kapitalnym remoncie. Muzeum posiada ponad 2,5 tys. eksponatów. Wśród nich są m.in. wyroby pochodzące z lubartowskiej wytwórni fajansu (manufaktura ceramiki założona przez Henryka Łubieńskiego funkcjonowała tutaj w latach 1839-1850). Zbiory muzeum to także rękodzieło ludowe, stroje folklorystyczne z ubiegłego stulecia, tkaniny, narzędzia rolnicze. Ciekawostką jest zbiór żelazek na węgiel drzewny i na tzw. dusze. Muzeum czynne jest od poniedziałku do piątku w godz. 7:30 - 15:30. W soboty i niedziele możliwe jest zwiedzanie po uzgodnieniu.

fol. dworek Werchrackiego

6 Dworek Szaniawskiego

Dworek wybudowany na planie prostokąta, parterowy, drewniany, otynkowany. Na lewo od wejścia umieszczona jest tablica pamiątkowa poświęcona mieszkającemu tutaj niegdyś pisarzowi, Klemensowi Junoszy-Szaniawskiemu (1849-1898).

fol. Dworek Szaniawskiego

8 Klasztor i Kościół oo. Kapucynów

Wzniesiony w stylu barokowym w latach 1737-1741 według projektu Pawła Antoniego Fontany zespół budynków obejmuje klasztor i kościół św. Wawrzyńca. Kościół został ufundowany przez Pawła Karola Sanguszkę i Mikołaja Krzyneckiego z Urzędowa. Świątynia to budowla jednonawowa. Wnętrze zdobia osiemnastowieczna płótna ołtarzowa, autorstwa Szymona Czechowicza, m.in. w ołtarzu głównym „Męczennstwo św. Wawrzyńca”. Do kościoła przylega wybudowany w tym samym czasie klasztor otoczony murem obronnym. W pobliżu znajduje się spacerowy ogród kwiatowy.

fol. klasztor i kościół oo. Kapucynów

9 Strefa Gospodarcza Lubartów

Lubartów jest atrakcyjnym miejscem do inwestowania i prowadzenia działalności gospodarczej. Jego atuty doceniło już ponad 2000 funkcjonujących tutaj podmiotów gospodarczych. Lubartów oferuje możliwość zakupu niezabudowanych terenów inwestycyjnych typu greenfield, posiadających dostęp do pełnego uzbrojenia. Stanowią one trzon Strefy Lubartów, utworzonej w oparciu o tereny inwestycyjne przygotowane w ramach projektu "Czas na

fol. Strefa Gospodarcza

Lubartów - kompleksowe przygotowanie terenów pod inwestycję". Tereny te położone są w dogodnej lokalizacji, w pobliżu drogi krajowej nr 19 (projektowanej drogi ekspresowej S 19) i linii kolejowej oraz należą do Specjalnej Strefy Ekonomicznej (SSE) Euro – Park Mielec Podstrefa Lubartów. Strefa Lubartów jest produktem marketingowym stworzonym w celu promocji gospodarczej Lubartowa. Pojęcie Strefy obejmuje zarówno te tereny, które w przeszłości przeznaczone pod inwestycje biznesowe, jak i te nowe, które współcześnie przystosowano do wykorzystania gospodarczego. Na przestrzeni lat większość lubartowskich przedsięwzięć rozlokowano po zachodniej stronie miasta, w granicach określonych obwodnicą Lubartowa (droga krajowa 19) i linią wytyczoną przez trasę kolejową przebiegającą przez miasto. Określiło to w sposób naturalny główny zakres terytorialny SL, chociaż działalność gospodarcza w Lubartowie nie ogranicza się tylko do tego obszaru.

10 Pałac w Kozłowie

Zespół pałacowo-parkowy rodziny Zamojskich w Kozłowie, w północnej części województwa lubelskiego, 9 km na zachód od Lubartowa. Obecnie pałac jest siedzibą Muzeum Zamojskich w Kozłowie. Na południu miejscowości znajduje

fol. Sala czerwona - Muzeum Zamojskich w Kozłowie

się Kozłowiecki Park Krajobrazowy. 16 maja 2007 roku zespół pałacowo-parkowy został wpisany na listę Pomników Historii. Pałac zbudowany został w latach 1736-1742 przez wojewodę chełmińskiego Michała Bielińskiego, zaprojektowany przez włoskiego architekta Józefa Fontanę, który realizował barokowy schemat *entre cour et jardin* (między dziedzińcem

a ogrodem). Między latami 1799-1944 majątek należał do Zamojskich. Pałac okres świetności przeżywał za czasów Konstantego Zamojskiego, który w 1903 r. założył tu ordynację. Dokonując przebudowy rezydencji, hrabia pragnął z niej uczynić jedną z najbardziej monumentalnych i reprezentacyjnych siedzib magnackich. W 1928 w ogrodach okalających pałac odbywał się obóz szkoleniowy polskiej reprezentacji gimnastycznej na Letnie Igrzyska Olimpijskie w Amsterdamie, który zorganizował właściciel dóbr, a jednocześnie prezes Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” - Adam Zdzisław Zamojski. W 1944 r. po wyjeździe ostatnich właścicieli od listopada tegoż roku pałac był własnością państwa. Pełnił w tym czasie funkcję m.in. składnicy muzealnej Ministerstwa Kultury i Sztuki, a od 1979 r.

fol. Pałac w Kozłowie

jest siedzibą muzeum (od 1992 Muzeum Zamojskich w Kozłowie). Wnętrza zachowały autentyczny wystrój z przełomu XIX wieku i XX wieku w tym: neobarokowe i neoregencyjne plafony, piece z miśnieńskich kafli, marmurowe kominki, dębowe parkiety. Zgromadzona jest również niezwykła kolekcja malarstwa (przeważają portrety rodzinne oraz kopie arcydzieł malarstwa europejskiego), mebli, rzeźb, luster, kobierców, porcelany, złotych brzoźów i sreber, które swego czasu stanowiły dawne wyposażenie pałacu. Wnętrza są doskonale utrzymane i posiadają nieporównywalny w Polsce i bardzo rzadki w Europie stopień autentyzmu. Obok pałacu znajdują się: kaplica wzorowana na wersalskiej z kopią nagrobka Zofii z Czartoryskich Zamojskiej, ogród w stylu francuskiego baroku oraz powozownia.

7 Rynek, Ratusz Miejski

Rynek w Lubartowie w ostatnich latach przeszedł znaczne przeobrażenia. Dzięki wykorzystaniu środków unijnych udało się zrewitalizować tę część miasta, poprawić stan dróg, uzupełnić brakującą infrastrukturę. Dzisiaj w centrum zlokalizowanych jest wiele punktów handlowych, usługowych oraz gastronomicznych. To także miejsce wydarzeń kulturalnych organizowanych w sąsiedztwie Ratusza Miejskiego.

fol. koncert przed ratuszem

Lubartów

LUBARTÓW

plan miasta
 1:10 000

11 Tradycja lubartowskiego fajansu

W Mediolanie, Paryżu, Berlinie i Sankt Petersburgu wytwórnie porcelany działały z powodzeniem, kiedy nowy właściciel Lubartowa Henryk Jan Łubieński zdecydował się na założenie własnej fajansarni. Wielki działacz gospodarczy nabył dobra lubartowskie od Klementyny z Sanguszków Małachowskiej w 1839 roku. Wtedy też powstała miejscowa fabryka, która miała być początkiem przemysłu porcelanowego w Królestwie Polskim. Pierwszym dyrektorem fajansarni był Robert Wendler, Saksończyk, który w 1842 r. przeniósł się do Tomaszowa. Przy produkcji ceramiki pracowało czterech fabrykantów oraz kilku uczniów i czeladników. W pobliżu miasta nie było złóż gliny i prawdopodobnie sprowadzono ją z okolic Lwowa galerami do Puław, a następnie wożami do Lubartowa. Wyrabiano tu użytkowe naczynia kamionkowe oraz miejscową specjalność tzw. terolity, rzadko spotykany rodzaj ceramiki wypalanej z glin mieszanych.

fol. lubartowski fajans

